

Czwartek, 18 grudnia 2014 r.

P8_TA(2014)0108

Sudan: sprawa dr Amina Mekkiego Medaniego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie Sudanu: przypadek dr Amina Mekkiego Medaniego (2014/3000(RSP))

(2016/C 294/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Sudanu,
 - uwzględniając sprawozdanie niezależnego eksperta Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 18 września 2013 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Sudanie,
 - uwzględniając oświadczenie UE z dnia 15 lipca 2014 r. w sprawie uwolnienia więźniów politycznych w Sudanie;
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych UE z dnia 11 listopada 2014 r. w sprawie Sudanu,
 - uwzględniając sprawozdanie niezależnego eksperta Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 4 września 2014 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Sudanie,
 - uwzględniając porozumienia w sprawie dialogu narodowego i procesu konstytucyjnego podpisane w Addis Abebie w dniu 4 września 2014 r.,
 - uwzględniając deklarację „Sudan Call” o „ustanowieniu państwa obywatelstwa i demokracji”,
 - uwzględniając przyjęty w 2013 r. sudański narodowy plan w zakresie praw człowieka oparty na zasadach uniwersalności i równości wszystkich ludzi,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie UE i globalnych ram rozwoju po roku 2015 ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,
 - uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z dnia 18 grudnia 1979 r.,
 - uwzględniając zasady johannesburskie dotyczące bezpieczeństwa krajowego, wolności słowa i dostępu do informacji, dok. ONZ nr E/CN.4/1996/39 (1996),
 - uwzględniając sudańskie całościowe porozumienie pokojowe z 2005 r.,
 - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,
 - uwzględniając umowę z Kotonu,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że dnia 6 grudnia 2014 r. sudańskie narodowe służby wywiadu i bezpieczeństwa aresztowały dr Amina Mekkiego Medaniego – znanego działacza na rzecz praw człowieka i byłego przewodniczącego Monitora Praw Człowieka w Sudanie – w jego domu w Chartumie;
- B. mając na uwadze, że istnieją poważne obawy o bezpieczeństwo dr Medaniego, który ma 76 lat i jest schorowany; mając na uwadze, że narodowe służby wywiadu i bezpieczeństwa rzekomo odmówiły mu w chwili aresztowania możliwości zabrania ze sobą leków;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0059.

Czwartek, 18 grudnia 2014 r.

- C. mając na uwadze, że dr Medani symbolizuje stanowcze zobowiązanie do przestrzegania praw człowieka, humanitaryzmu i praworządności, gdyż piastował stanowiska wysokiego szczebla w różnych krajowych i międzynarodowych instytucjach, w tym w sudańskim wymiarze sprawiedliwości i w przejściowym demokratycznym rządzie Sudanu (jako minister ds. pokoju), oraz w ONZ; mając na uwadze, że reprezentował on ofiary przemocy i nieustannie wypowiadał się przeciwko nadużywaniu władzy oraz został wyróżniony przez delegaturę Unii w Sudanie nagrodą „Bohatera Praw Człowieka za 2013 r.” za wysiłki na rzecz propagowania praw człowieka na szczeblu lokalnym i międzynarodowym;
- D. mając na uwadze, że dr Medani został aresztowany krótko po jego powrocie z Addis Abeby, gdzie podpisał w imieniu organizacji społeczeństwa obywatelskiego deklarację „Sudan Call” zobowiązującą do działania na rzecz położenia kresu konfliktom szerzącym się w różnych regionach Sudanu i na rzecz reformy prawa oraz reform instytucjonalnych i gospodarczych; mając na uwadze, że Faruk Abu Issa, lider opozycyjnego Forum Zgody Narodowej, oraz dr Farah Ibrahim Mohamed Alagar zostali aresztowani w podobnych okolicznościach, odpowiednio, w dniach 6 i 7 grudnia 2014 r. w następstwie ich zaangażowania na rzecz „Sudan Call”;
- E. mając na uwadze, że deklaracja, w której sygnatariusze zobowiązują się do położenia kresu działaniom wojennym i konfliktom, została podpisana przez przedstawicieli partii politycznych i opozycji, w tym przez Narodową Partię Umma, Siły Zgody Narodowej i Rewolucyjny Front Sudanu; mając na uwadze, że deklaracja ta jest rozszerzeniem deklaracji paryskiej z 8 sierpnia 2014 r. podpisanej przez Rewolucyjny Front Sudanu i Narodową Partię Umma reprezentowaną przez Sadeka al-Mahdiego;
- F. mając na uwadze, że aresztowanie dr Medaniego jest symptomatyczne dla represyjnej polityki prowadzonej przez sudańskie władze, aby nie dopuścić do pokojowej debaty politycznej, i którą wykorzystują one, by ograniczyć wolność myśli, słowa i zrzeszania się, oraz jest kolejnym przykładem niezgodnego z prawem, arbitralnego zatrzymania przeprowadzonego przez narodowe służby wywiadu i bezpieczeństwa;
- G. mając na uwadze, że nadrzędnym obowiązkiem rządów jest zajmowanie się politycznymi, ekonomicznymi i społecznymi problemami obywateli; mając na uwadze, że konflikt między rządem a obywatelami należy rozstrzygać politycznymi środkami w drodze negocjacji;
- H. mając na uwadze, że Sudan znajduje się w decydującym okresie trwania dialogu politycznego, w ramach którego takie postaci jak dr Medani są niezwykle potrzebne, by wniosły swoją wiedzę ekspercką w proces reform;
1. zdecydowanie potępia arbitralne aresztowanie i przetrzymywanie dr Medaniego i innych pokojowo nastawionych działaczy, które stanowi bezprawne naruszenie wykonywanej przez nich pokojowej i legalnej działalności politycznej oraz związanej z prawami człowieka; wzywa do ich bezzwłocznego i bezwarunkowego uwolnienia;
 2. pozostaje zaniepokojony dalszym przetrzymywaniem oraz stanem członków partii opozycyjnej, działaczy młodzieżowych, obrońców praw człowieka i dziennikarzy w Sudanie; wzywa rząd Sudanu, by zagwarantował pokojowe korzystanie z wolności słowa, zrzeszania się i zgromadzeń; wzywa władze Sudanu, by położyły kres wszelkim aktom prześladowania i zastraszania obrońców praw człowieka i działaczy politycznych oraz by przestrzegały odnośnych norm i standardów międzynarodowych;
 3. wzywa władze Sudanu do przywrócenia i przestrzegania praw człowieka i podstawowych wolności zgodnie z prawem międzynarodowym, w tym wolności słowa, wolności zgromadzeń, wolności wyznania, praw kobiet i równouprawnienia; podkreśla, że niezależny, bezstronny i dostępny wymiar sprawiedliwości ma istotne znaczenie dla większego poszanowania praworządności i podstawowych praw obywateli;
 4. wzywa rząd Sudanu, by dokonał rewizji ustawy o bezpieczeństwie narodowym umożliwiającej zatrzymywanie podejrzanych nawet na cztery i pół miesiąca bez żadnej formy kontroli sądowej, a ponadto apeluje do rządu Sudanu o zreformowanie systemu prawnego zgodnie z międzynarodowymi normami praw człowieka;
 5. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie porozumień w sprawie dialogu narodowego i procesu konstytucyjnego, w których wezwano wszystkie ugrupowania, by zaniechały stosowania przemocy jako środka politycznych przemian oraz by niezwłocznie zaangażowały się w dialog narodowy i negocjacje; podkreśla znaczenie procesu dialogu narodowego, który stanowi doskonałą okazję do osiągnięcia postępów na drodze do pokoju i pojednania narodowego oraz demokratycznych rządów w Sudanie;

Czwartek, 18 grudnia 2014 r.

6. pozostaje jednak głęboko zaniepokojony konfliktami toczącymi się w Sudanie, a zwłaszcza w Darfurze, Kordofanie Południowym i prowincji Nilu Błękitnego, towarzyszącymi im przypadkami naruszania prawa humanitarnego i prawa dotyczącego praw człowieka, a także krytyczną sytuacją humanitarną, które to zjawiska wciąż są przyczyną ogromnych cierpień ludzkich i wewnętrznych przesiedleń, a także stanowią zagrożenie dla stabilności regionalnej;
7. przypomina, że zgodnie z założeniami dialogu narodowego w konstruktywnych rozmowach powinny uczestniczyć partie opozycyjne i przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego, w tym ugrupowania kobiece; podkreśla, że dialog powinien obejmować zainteresowane strony z wszystkich regionów Sudanu i odzwierciedlać jego głębokie zróżnicowanie etniczne, religijne i kulturowe;
8. zachęca wszystkie strony, by w ramach dialogu narodowego poszukiwały rozwiązania wewnętrznych konfliktów Sudanu oraz takich problemów, jak marginalizacja społeczno-ekonomiczna, nierówny podział zasobów, wykluczenie polityczne i brak dostępu do usług publicznych, w tym także kwestii tożsamości i równości społecznej wszystkich grup; w związku z tym wspiera nowe i sprzyjające włączeniu zasady rządzenia, ostateczny kształt konstytucji oraz plan przeprowadzenia wyborów krajowych;
9. podkreśla, że dialog narodowy zakończy się powodzeniem tylko wtedy, jeżeli będzie prowadzony w warunkach gwarantujących wolność słowa, mediów, zrzeszania się i zgromadzeń; dlatego wzywa do uwolnienia wszystkich więźniów politycznych i natychmiastowego zaniechania arbitralnych praktyk przetrzymywania; wzywa rząd Sudanu, by zniósł obowiązującą nadal karę śmierci i zamienił wyroki śmierci na odpowiednie inne kary;
10. wzywa Komisję i ESDZ, by w dalszym ciągu wspierały dialog między Sudanem i Sudanem Południowym oraz krajami sąsiednimi, tak aby w pełni wdrożyć całościowe porozumienie pokojowe z 2005 r. i porozumienia z Addis Abeby z 2012 r. oraz rozwiązać wszelkie nierozstrzygnięte kwestie;
11. wzywa Komisję i ESDZ, by wspierały dialog narodowy, panel wykonawczy wysokiego szczebla z ramienia Unii Afrykańskiej do spraw Sudanu oraz wspólnego specjalnego przedstawiciela ONZ i Unii Afrykańskiej w Darfurze, a także wyraża uznanie pod adresem prezydenta Mbekiego za jego starania na rzecz promowania prawdziwego dialogu narodowego;
12. wyraża zaniepokojenie z powodu częstych naruszeń praw kobiet w Sudanie, zwłaszcza w świetle art. 152 kodeksu karnego; apeluje do władz Sudanu o bezzwłoczne podpisanie i ratyfikowanie Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet;
13. wzywa rząd Sudanu, opozycję i ugrupowania zbrojne, by wykorzystwały impuls w postaci dialogu narodowego i wykazały się zdolnościami przywódczymi niezbędnymi do wprowadzenia Sudanu na ścieżkę pokoju, dobrobytu i sprawiedliwości; kolejny raz podkreśla, jak ważne jest zwalczanie bezkarności;
14. wyraża zaniepokojenie z powodu pogarszającej się sytuacji humanitarnej w wielu regionach Sudanu, a w szczególności z powodu utrudniania dostępu międzynarodowym agencjom i organizacjom humanitarnym; ponownie wzywa rząd Sudanu i ugrupowania zbrojne, by zapewniły organizacjom humanitarnym bezpieczny, terminowy i nieograniczony dostęp do wszystkich obszarów, a zwłaszcza obszarów objętych konfliktem, zgodnie z międzynarodowymi zasadami udzielania pomocy humanitarnej;
15. potępia rządową ustawę o organizacjach pozarządowych, która ogranicza ich zdolność do niesienia Sudanowi tak potrzebnej pomocy humanitarnej i dodatkowo potęguje trudności, z jakimi borykają się organizacje pozarządowe w tym kraju – coraz bardziej niepokojącą tendencją do prześladowania pracowników organizacji humanitarnych i utrudniania im pracy, a także represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i tłumienie swobód demokratycznych;
16. wzywa UE i jej państwa członkowskie, by w dalszym ciągu angażowały się we wspieranie Sudanu i Sudańczyków w ich dążeniach do zreformowanej własnymi siłami demokracji;
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi Sudanu, Unii Afrykańskiej, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE oraz Parlamentowi Panafrkańskiemu.